

Своју сам организацију изградио на страху. Јасно вам је је ваљда, ако гуглате, да ову реченицу није изговорио председник Вучић, већ Ал Капоне, али, ајд убедите неког ко нема Гугл да ову реченицу није изговорио председник Вучић, већ Ал Капоне.

"Немојте мислити да је моја љубазност знак слабости. Ја сам љубазан према свакоме, али када је неко нељубазан према мени, слабост није оно по чему ће ме памтити". И овде вам је јасно, ако поседујете Гугл, да ову реченицу није изговорио председник Вучић, већ Ал Капоне, али ајд, убедите неког ко нема Гугл, да је то рекао баш Ал Капоне, а не председник Вучић.

"Увек говорим истину. Чак и кад лажем". Ево, ово рецимо није рекао Ал Капоне, али то није рекао ни председник Вучић, него Ал Пађино у улози Тонија Монтане у филму "Лице с ожиљком", али ајд убедите ви некога да то није рекао, рецимо, председник Вучић на неком Главном одбору СНС, дакле, у политичкој организацији изграђеној на страху. Која је на том истом страху после изградила целу једну државу.

А свака држава има своју мафију, једино понегде - мафија има своју државу, рекао је још одавно неки афористичар.

Тако је извесни твитераш написао да се сасвим случајно пре неки дан нашао у друштву Драгана Ђиласа, а да га је, кад је стигао кући, супруга уплашено питала: "Је л' те неко пратио"?

То му сигурно не би рекла да је те вечери сасвим случајно нашао у друштву Ал Капонеа, зато што је Србија држава у којој је тренутно много боље бити у друштву Ал Капонеа, него неког из опозиције, особито злогласног Ђиласа, илегалног трговца секундама, што је роба гора од хероина, кокаина, марихуане, а делатност гора од рекетирања, рањавања, убивања & осталих мафијашких специјалности.

-Ал Капоне је пао на порезу, а Ђилас је пао на секундама – учи се ваљда у Академији младих СНС, ко су најопаснији мафијаши 20, 21. и 22. века.

Зато се у првих осам година власти СНС ратовало искључиво против мафијашке опозиције, јер опозиција је рак рана која изједа једну државу, кад имате опозицију не можете мирно да владате, мирно да живите, док је обична неопозициона мафија далеко боља друштвена групација, јер неће по сваку цену на власт, већ оће само паре.

-А ми, браћо и сестре, нећемо да дамо власт, али можемо да им обезбедимо паре – кажу љубитељи досадашње борбе против злогласне мафијашке опозиције. Маљем у главу ћемо мафију! - рекао је коначно пре неки дан председник Вучић, пошто састав новог парламента указује да је осмогодишњи рат против мафијашке опозиције, најгоре мафије – очигледно успео, опозиција је истребљена, па сад можемо да се бавимо мало и обичном мафијом, али за почетак теоријски, такорећи риболовачки.

Наиме, још од кад је дошао на власт председник прича о ватању тих такозваних крупних риба мафије & организованог криминала. На питање кад ће више те "крупне рибе", почне, типично риболовачки, да прецењује и досадашњи улов.

– Ви мислите да је мени лако, похапсио сам кога год сам могао од тајкуна, жутих & још жућких и онда су их све пустили или ослободили кривице у инат мени? Раде ми о глави! – каже председник с истим изразом лица који су имала она двојица што се куну у покојну стрину да су на Морави упецала шпорет смедеревац, ганц нов. У ком се, притом, пушила гибаница. Али им се онда шпорет откачио са удице.

Изгледа да на улазу у СНС стоји она пецарошка молитва: "Боже, молим те да уловим крупну рибу о којој ћу моћи да причам целог живота, а да не лажем". Састанци почињу краћим излагањем председника о томе: "Шта је све од крупних риба та осам година упецао"?

Па, видите – каже председник својим препознатљивим тоном напредњачког пецароша на варалицу – три сата сам се борио са грдосијом, ђа вамо, ђа тамо, и кад сам је извуко – нећете веровати – била је дугачка ево, одавде, до оних тамо врата...

– Ма дај! – понеко процеди кад слуша те његове приче.

– Кума ми доктора правних наука да је било тако! – закуне се председник, и настави: "Ма више, била је дугачка, ево, одавде, па најмање до оних тамо других врата. Овооликаа!" – објасни председник своје осмогодишње резултате у борби против корупције, мафије & организованог криминала у којој је свашта ватао, али су се сви на крају откачили са удице, тачније били пуштени, зато што су хапшења у Србији ствар за дизање рејтинга, а не за спуштање криминала.

Још у бившој Југославији се певало: "Нема битке, нема рата, без Јасера Арафата", а српски народ данас пева: "Нема битке, нема рата без Просера Ававата", човека вазда спремног да нас поведе у рат и да се меша у све ко рахметли Јасер. А некад воли малко и да се, народски речено, просерава.

После је неко смислио: "Нема битке нема рата док не крене брат на брата". То у ствари и јесте једини рецепт за борбу против мафије, јер би добар рат против мафије у данашњој Србији фактички био – братоубилачки рат.

И то не само зато што се мафијаши ословљавају са: "Брате"!

(Н1)